

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 230/2011-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť R. V., B., zastúpeného advokátom JUDr. V. F., Advokátska kancelária, N., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 17807/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. V. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2011 doručená sťažnosť R. V. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17807/2009.

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ podal sťažnosť na znalca Ing. J. P. a „Z. s. r. o. B.“, adresovanú ministerstvu 28. novembra 2008. Sťažnosť je vedená na ministerstve pod sp. zn. 17807/2009. Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že aj napriek viacerým urgenciám dodnes jeho sťažnosť nebola ministerstvom vybavená. Sťažovateľ je toho názoru, že ministerstvo „*ma nevybavením mojej sťažnosti od roku 2008 svojim nekonaním drží v právnej neistote. Doterajšie vybavovanie sťažnosti, ktoré trvá už viac ako dva roky, považujem za neprimerane dlhú dobu vybavovania sťažnosti, nakoľko jej vybavenie nie je ani zďaleka tak komplikované a zložité, čo by bolo spojené aj s časovou náročnosťou. Ministerstvo spravodlivosti SR mi svojim postupom znemožňuje a bráni konať v uplatňovaní svojich práv v dlhoročnom spore.*“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal tento nález:

„1. Základné právo R. V., bytom B., upravené v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva spravodlivosti SR v konaní vedenom pod sp. zn. 17807/2009 porušené bolo.

2. Ministerstvu spravodlivosti SR sa prikazuje, aby vo veci konalo bez zbytočných prieťahov.

3. R. V., bytom B. sa priznáva finančné zadosťučinenie 2.000,- € (slovom dvetisíc euro), ktoré je Ministerstvo spravodlivosti povinné vyplatiť R. V. do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. R. V. sa priznáva náhrada trov konania a právneho zastupovania vo výške 314,18, €, ktoré je Ministerstvo spravodlivosti SR povinné zaplatiť na účet advokáta JUDr. V. F., N., do 15 dní od tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 a § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd sa predovšetkým musel vysporiadať s nedostatočným označením základných práv uvedených v petite sťažnosti (na rozdiel od odôvodnenia sťažnosti, pozn.). Pokiaľ sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v petite sťažnosti v bode 1 návrhu ho označil ako „*upravené v čl. 127 ods. 1 ústavy*“. V bode 2 návrhu však sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prikázal ministerstvu, „*aby konal bez zbytočných prietáhov*“. Ústavný súd vzhľadom na uvedené a vychádzajúc z obsahu sťažnosti ustálil predmet tohto konania aj bez výzvy adresovanej sťažovateľovi na odstránenie tohto nedostatku petitu z dôvodov hospodárnosti a efektívnosti konania podľa čl. 127 ods. 1 ústavy [§ 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde], tak ako

to je uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia. Dôvodom zvoleného postupu bolo aj samotné rozhodnutie o predloženej sťažnosti v rámci jej predbežného prerokovania.

Podstata námietok sťažovateľa spočíva v jeho nespokojnosti s postupom ministerstva v napadnutom konaní. Konanie ministerstva je podľa neho neprimerane dlhé a ministerstvo „*ho od roku 2008 svojim nekonaním drží v právnej neistote*“.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vykonáva ministerstvo dohľad nad činnosťou okrem iného sledovaním dodržiavania zákonnosti a správnosti postupov znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a preskúvaním podnetov na postup pri výkone tejto činnosti a podľa § 31 ods. 1 toho istého zákona ministerstvo vybavuje sťažnosti na znalcov, tlmočníkov a prekladateľov pri výkone znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti alebo prekladateľskej činnosti okrem sťažností na ich postup v konaní.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP súdy v správnom súdnictve preskúmavajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

V zmysle § 244 ods. 3 OSP postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť.

Z citovaných právnych predpisov vyplýva, že ak sťažovateľ tvrdí, že bolo jeho základné právo porušené nečinnosťou ministerstva, vo veci bola (a je) daná právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti tohto orgánu verejnej správy. Túto možnosť však sťažovateľ podľa zistení ústavného súdu nevyužil.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už po jej predbežnom prerokovaní, pretože dospel k záveru, že v danom prípade nie je daná jeho právomoc na jej prerokovanie.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa predostretými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2011